

Visszatekintés...

Szubjektív szakmai életrajz-töredékek

Írta: Lendvai Klára HA5BA,
emeritus CEO

Egy ősrégi fotó, az olvasni még nem tudó, ám érdeklődő tekintettel bármiben el-mélyedni képes, alig négy-éves kislány kezében egy irka-firkának tűnő kapcsolási rajz, egy friss, ropogós újság belsejében. Igen, kedves Olvasó, talán ez volt számomra az origó, még 1960-ban. Édesapám lelkes olvasója volt az akkor „Rádiótechnika” folyóiratnak, és én, mint a gyerekek többsége, mindenben utánozni szerettem volna őt. Ezért meséskönyv helyett, vagy mellette(?), de a kezembe került az akkori kor egyik legnépszerűbb híradástechnikai sajtóterméke.

Már általános iskolás koromban válogattam a kondenzátorokat, ellenállásokat, az apróbb feladatokban segédkeztem Apámnak, aki rendszeresen épített valamit. Oszcilloszkópot, szignálgenerátort, tápegységeket. A forrasztás tudományát viszonylag korán el akartam sajátítani, változó sikerrel...

1970 őszén, amikor éppen elkezdtem a nyolcadik osztályt, Édesapám egyik fiatal barátja egy rádiós szakkört indított a zuglói I. István Gimnáziumban. Mivel a KSI-ben (Központi Sportiskola) előtte fejeztem be kosárlabdázó pályafutásomat, és éppen „kerestem önmagam”, ígéretesnek bizonyult a szakkör. Érdeklődéssel faltam a legendás Kertész-Virányi könyvet. Tetszett a társaság, a sok fiú, fiatal felnőttek, jókedv. A morze ábécét már otthon megtanultam, adni úgy-ahogy tudtam. A folyamatos tanulás eredményeként 1971 májusában sikeres rövidhullámú „A” fokozatú rádióamatőr (hatósági) KPM-vizsgát tettem.

Matematika-fizika szakos gimnáziumba jelentkeztem, akkor még műszaki pályára készülvén. A rádióamatőr tevékenység sport szakágai azonban jobban lekötötték a figyelmemet, mindig is szerettem volna versenyezni valamiben. 1972-ben RH B, majd 1973-ban RH C vizsgát tettem. 1973. *augusztus 8-án kaptam kézhez a HA5BA hívójelet*. Édesapámmal megépítettük a *Hetényi Laci* (HA5BK) bácsi által tervezett 80 méteres adóvevőt, EL84-es csővel a végén. A kapcsolási rajzot természetesen a Rádiótechnikából vettük. Az első összeköttetés egy cseh állomással, az OK1MXM-mel a mai napig felejthetetlen élmény. Közben bekapcsolódtam a sportrendszerbe, tagja lettem a rádiótöbbszörös válogatott keretnek. Jöttek a külföldi utak, természetesen a szocialista országokba.

Érettségi után külkereskedelmi pályára mentem, a Ganz Műszer Művek Export Főosztályán dolgoztam 20 évig. Bekapcsolódtam az éterforgalmi versenyekbe. Az MHSZ XIX. Területi Rádióklub titkáráként dolgoztam társadalmi munkában. Később egy FT-250-es készülékkel forgalmaztam, HB9CV ill. huzalantennákkal. Első országos bajnoki címet 1974-ben nyertem, gyorstávírási szakágban.

A rendszerváltás idején tagja lettem a MRASZ Budapesti Szövetsége elnökségének, szakterületem a gyors-távírási, ill. a rövidhullámú versenyek voltak. 1997-ben Szófiában a II. IARU HST Világbajnokságon technikai versenyszámok kategóriában megszereztem első világbajnoki címet. Munkaerő piaci tevékenységemet forgalomvezetőként egy német szállítmányozási cégnél folytattam, majd egy informatikai és távközlési Rt. vezérigazgatójaként.

Az évek folyamán mintegy 35 országos bajnoki címet szereztem, számtalan helyezést értem el. 2009 őszén HA5KU *Feri*, az RT főszerkesztője és néhai HA5NM *Bassó Andor* felkértek, hogy a betegeskedő HA5JJ *Fáber Jócó* által évtizedek óta menedzselte „DX hírek” rovatot – mind a lapban, mind annak évkönyveiben – én szerkeszsem a továbbiakban. Nagy megtiszteltetés volt Jócó OM munkáját folytatni. Tettem ezt egészen 2022 év végéig.

2010-től tagja voltam a Magyar Rádióamatőr Szövetség elnökségének, 2014 és 2018 között alelnökként tevékenykedtem. 2020-ban megnyertem az IARU HF világbajnokságot, QRP MIX kategóriában, 2021-ben ugyanezen a versenyen 3., 2022-ben 2. helyezést értem el. A pontot az i-re 2023-ban sikerült feltennem, amikor megnyertem a harmadik egyéni világbajnoki címet, szintén az IARU HF Világbajnokságon.

Számomra megtiszteltetés volt a Rádiótechnikában publikálni! Sajnálatos, hogy a lap Békei Feri nyugdíjba vonulását követően az amatőr rádiózást tekintve avatatlan kezekbe került.

Őrizzük meg a lap virágkorának, kiváló szerzőinek emlékét, melyen rádióamatőrök generációi nőttek fel!
73, 88!